

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6T/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421010081
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1421010081.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.4.2021 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

obžalovaný Y. Q., nar. X.X.XXXX/XXXX B. O., trvale bytom V. XX,
Bratislava

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenom čase približne od septembra roku 2020 až do 12.01.2021 v byte č. 24 nachádzajúcom sa v Bratislave na Jurigovom námestí 9, denne nútil pod hrozbou násilia svoju matku poškodenú P. Q., aby mu odovzdala časť svojich peňazí, pričom v prípade ak mu ich odmietla poškodená dať, vyhrážal sa jej zabitím, zmlátením a zničením zariadenia domácnosti, a zároveň jej počas toho vulgárne nadával, pričom v dôsledku týchto vyhrážok mu poškodená veľakrát radšej peniaze dala, aby sa tak vyhla násilnému konaniu z jeho strany, pričom dňa 11.01.2021 v čase okolo 09.00 hod. hneď potom, ako sa obvinený zobudil, tak povedal poškodenej, aby mu dala peniaze, na čo mu ona uviedla, že nemá, v dôsledku čoho rozbil päšťou okno, následne polámal sušiak a veci, ktoré sa na ňom nachádzali, porozhadzoval po izbe a hodil poškodenej telefón a rozkázal jej, aby od niekoho išla zohnať peniaze, čo poškodená zo strachu pred ním urobila a zohnala mu finančnú hotovosť vo výške 20,- €, ktorú mu v ten deň odovzdala a následne dňa 12.01.2021 ráno jej obvinený hneď potom, čo sa zobudil, povedal davaj, na čo mu poškodená opätovne uviedla, že už nemá peniaze, na čo obvinený začal zúriť, trieskať vecami a rozbil v byte televízor, práčku, chladničku a posteľ patriacu poškodenej a z balkóna po poškodenej vykrikoval, že keď sa vráti, tak to v byte nespozná, čo vzbudilo u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

t e d a

násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy iného nútil, aby niečo konal, a spáchal uvedený čin na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona

Za to sa o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu súd ukladá skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona mu súd ukladá primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona mu súd ukladá primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obvinenému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 6T/95/2020 zo dňa 11.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.3.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod 1Pv 15/21/1104-38 dňa 26.3.2021 obžalobu na obvineného Y. Q., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný po zákonom poučení podľa § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Po zákonom poučení odpovedal na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., na ktoré obžalovaný vo všetkých prípadoch odpovedal zhodne „áno“. Keďže prokurátor okresnej prokuratúry navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, súd podľa § 257 ods. 6, 7 Tr. por. prijal vyhlásenie o tom, že obžalovaný je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu vyššie uvedenou obžalobou. Podľa § 257 ods. 8 Tr. por. súd ďalej vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznali spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s trestom a ochranným opatrením.

Nakoľko prokurátor, obžalovaný a obhajca súhlasili s čítaním znaleckého posudku na č.l. 68-81, samosudca ho na hlavnom pojednávaní prečítal. Rovnako samosudca prečítal listinné dôkazy, a to lustrácia v Sociálnej poisťovni na č.l. 150, výpis z evidencie priestupkov na č.l. 151, lustrácia v systéme AVÍZO na č.l. 152, 153, odpis registra trestov zo dňa 21.4.2021 na č.l. 239, lustrácia v systéme Generálnej prokuratúry zo dňa 21.4.2021 na č.l. 240-243, spis Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/46/2017 a spis Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/46/2017.

Zo znaleckého posudku, vypracovaného ku dňu 8.3.2021, Q.. S. W., znalkyňou v odvetví psychiatria vyplýva, že obv. Y. Q. v čase spáchania skutku a ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku, netrpel duševnou poruchou v užšom význame, t.j. netrpel duševnou poruchou z okruhu schizofrénnych psychóz, organického poškodenia centrálnej nervovej sústavy, ani mentálnou retardáciou. V čase skutku vedel rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania a vedel a mohol svoje konanie ovládať. Obvinený trpí syndrómom závislosti ťažkého stupňa od marihuany a pervitínu a abnormálnou poruchou osobnosti, ktorá je emočne nestabilná, vôľovo slabá, nezdržanlivá, egocentrická, impulzívna, drogovodeprivovaná a dissociálna. V prípade pokračujúceho užívania drog vyslovila znalkyňa obavu z pobytu obvineného na slobode, keďže v stave intoxikácie drogou, alebo v stave abstinenčnej krízy, má obvinený sklon k zvýšenej iritabilite, impulzivite a skratovému konaniu. Preto navrhla uložiť obvinenému ochrannú protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obvinený bol naposledy zamestnaný u zamestnávateľa Progres Agency a.s v období od 11.3.2019 do 10.4.2019. Predtým bol zamestnaný v spoločnosti Hero & People, s.r.o. v období od 19.8.2015 do 28.8.2015. Najdlhšie bol zamestnaný v spoločnosti PROPLUSCO Services spol s r.o. v období od 13.2.2015 do 31.12.2015.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov za obdobie od 5.2.2018 do 17.3.2021, bol obvinený Y. Q. 1x priestupkovo riešený za znečistenie verejného priestranstva dňa 5.2.2018.

Z lustrácie v systéme AVÍZO zo dňa 13.1.2021 vyplýva, že obvinený nie je trestne stíhaný v inej trestnej veci.

Obvinený bol doposiaľ 1x odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 15.6.2017, právoplatným dňa 15.6.2017, čo vyplýva z jeho odpisu registra trestov zo dňa 21.4.2021. Na páchatel'a sa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Z lustrácie v rezorte Generálnej prokuratúry zo dňa 21.4.2021 sú zrejmé 3 trestné stíhania obvineného, a to na tunajšom súde, pod sp. zn. 6T/13/2021 (táto trestná vec), taktiež aj na Okresnom súde Bratislava II, sp. zn. 6T/95/2020, kde bolo dňa 11.11.2020 rozhodnuté a posledné trestné stíhanie bolo ukončené schválením dohody o vine a treste na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 15.6.2017, právoplatné dňa 15.6.2017.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/46/2017 vyplýva, že vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom, sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 15.6.2017, právoplatným dňa 15.6.2017 (rozsudkom bol schválený návrh prokurátora na uzavretie dohody o vine a treste), ktorým bol obvinený Y. Q. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 8 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou. Uznesením tunajšieho súdu, sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 15.4.9.2019, právoplatným dňa 18.9.2019 bolo vyslovené, že sa odsúdený v tejto trestnej veci osvedčil a hľadí sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 6T/95/2020 vyplýva, že vo veci bolo rozhodnuté trestným rozkazom, sp. zn. 6T/95/2020 zo dňa 11.11.2020, právoplatným dňa 25.3.2021 (trestný rozkaz bol obvinenému doručený dňa 16.3.2021), ktorým bol obvinený Y. Q. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona (skutok z roku 2010) a prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona (skutok z 29.10.2019), za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, za súčasne uloženého príkazu nepriblížiť sa k poškodenej P. Q. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia, príkaze podorbiť sa programu sociálneho výcvik alebo inému výchovnému programu a príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Súčasne mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie a ochranné protitoxikomanické liečenie, obidve ústavnou formou. Ochranné liečby boli v tamojšej trestnej veci uložené na základe znaleckého posudku č. 1/2020, vypracovaného Q.. P. Q., znalkyňou v odvetví psychiatria.

Podľa § 11 ods. 1, Tr. zákona, zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 189 od. 1, 2 Tr. zákona,

(1) Kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

(2) Odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe,
- c) z osobitného motívu,
- d) a spôsobí ním väčšiu škodu, alebo
- e) spoločným konaním najmenej dvoch osôb.

Podľa § 139 ods. 1 Tr. zákona, (1) Chránenou osobou sa rozumie

- a) dieťa,
- b) tehotná žena,
- c) blízka osoba,
- d) odkázaná osoba,
- e) osoba vyššieho veku,
- f) chorá osoba,
- g) osoba požívajúca ochranu podľa medzinárodného práva,
- h) verejný činiteľ alebo osoba, ktorá plní svoje povinnosti uložené na základe zákona,
- i) svedok, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, alebo
- j) zdravotnícky pracovník pri výkone zdravotníckeho povolania smerujúceho k záchrane života alebo ochrane zdravia.

Podľa § 127 ods. 1, 5 Tr. zákona,

(4) Blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pocítovala ako ujmu vlastnú.

(5) Blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a alebo financovania terorizmu podľa § 419c ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, (1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. (4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zákona, tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Nakoľko mal súd nepochybne vyriešenú otázku viny obžalovaného, vzhľadom na jeho vyhlásenie viny, ktoré súd prijal, v ďalšom sa už zaoberal iba otázkou trestu a ochranného opatrenia. Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu postupoval individuálne, pričom bral do úvahy naplnenie účelu trestu a ochranného opatrenia. Obžaloba bola na tunajšom súde podaná pre zločin vydierania, podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, so základnou trestnou sadzbou 4 roky (48 mesiacov) až 10 rokov (120 mesiacov).

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd musel vychádzať z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmiennečne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci bolo nevyhnutné uložiť trest odňatia slobody, ktorý vzhľadom spodnú hranicu trestnej sadzby, mohol byť jedine s nepodmienečným výkonom.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 6T/95/2020 bolo zistené, že trestný rozkaz, ktorý bol v tamojšej veci vydaný dňa 11.11.2020, bol obvinenému doručený dňa 16.3.2021 a takéto doručenie má následky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona. Vo veci vedenej na tunajšom súde, pod sp. zn. 6T/13/2021, bol trváci zločin vydierania dokonaný dňa 12.1.2021, kedy bol obvinený obmedzený na osobnej slobode. Nakoľko bol teda trestný čin vo veci Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 6T/13/2021 spáchaný (dokonaný) skôr, ako bol vyhlásený (doručený) odsudzujúci trestný rozkaz vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II, sp. zn. 6T/95/2020, ktorý aj nadobudol právoplatnosť dňa 25.3.2021 a tento súbeh nebol prerušený iným odsúdením, bolo potrebné v tejto trestnej veci ukladať súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu na Okresnom súde Bratislava II, sp. zn. 6T/95/2020, teda za všetky zbiehajúce sa trestné činy bolo potrebné uložiť jeden súhrnný trest. Nakoľko jeden z posudzovaných úmyselných trestných činov bol zločinom, zvýšila sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona) o jednu tretinu (120 mesiacov + $1/3 = 160$ mesiacov). Trestná sadzba sa tak upravila v rozsahu 48 mesiacov až 160 mesiacov.

Obžalovaný Y. Q. spáchal žalovaný skutok ako plne trestne zodpovedný subjekt. Za poľahčujúcu okolnosť súd vyhodnotil to, že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Súd k tejto poľahčujúcej okolnosti uvádza, že prijatím vyhlásenia obžalovaného, už nebolo potrebné vykonávať dokazovanie k otázke viny, ale už iba k otázke trestu a ochranného opatrenia. Vzhľadom na kontradiktórnosť konania pred súdom, má takýto postoj obžalovaného preto dôležitý význam pre objasňovanie trestnej činnosti. Na druhej strane súd zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov, čo vyplýva z toho, že mu bol ukladaný súhrnný trest, podľa zásad na ukladaní úhrnného trestu. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil v pomere 1:1. Trestná sadzba tak ostala nezmenená, a to v rozsahu 48 mesiacov až 160 mesiacov.

Aj pri takejto trestnej sadzbe trestu odňatia slobody, uloženej hoci na samej spodnej hranici trestnej sadzby (4 roky), by bol uložený trest, podľa názoru súdu, neadekvátne prísny a hlavne nenapĺňajúci hlavný účel trestu. Súd je toho názoru, že prvotnou a nepochybne negatívnou motiváciou obvineného je jeho dlhoročná drogová závislosť ťažkého stupňa (diagnostikovaná aj znalecky), ktorá podmieňuje a determinuje jeho dennodenné konanie, trestnú činnosť nevynímajúc. Je zrejmé, že obvinený sa dopustil závažnej trestnej činnosti, ktorú súd hodnotí negatívne o to viac, že ju páchal na tej najbližšej osobe, ktorá ho aj napriek jeho neospravedliteľnému správaniu sa opakovane podporovala, poskytovala mu ubytovanie, stravu a plnohodnotný komfort a dlhodobo tolerovala čoraz viac neprístojné správanie sa svojho syna - obvineného. Obvinený pritom nebol schopný dodržiavať ani elementárne zásady slušnosti a v značnej miere tieto prekračoval, a to až s presahom do trestnoprávnej roviny. Aj napriek naplneniu znakov skutkovej podstaty zločinu vydierania, tak ako bola žalovaná a napriek tomu, že obvinený sa k spáchaniu skutku priznal, súd považuje za potrebné, aj v rámci toho trestného činu, náležite zhodnotiť a diferencovať formy a spôsoby vydierania. Je nepochybne, že je kvalitatívny rozdiel medzi vydieraním napr. medzi obchodnými partermi, či vydieraním v prospech zločineckej skupiny, ktoré sa

vyznačujú sofistikovanejšou formou a vysoko potenciálnou hrozbou pre život a uzdravie vydieraného. Bez zľahčovania aktuálneho zločinu obžalovaného súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného Q. bolo zapríčinené drogovým opojením, či abstinenciou drog (bez zníženia ovládacích a rozpoznávacích schopností), ktoré súd vyhodnotil ako hlavný motív jeho konania. Teda sanácia drogových potrieb ho motivovala k zisku finančných prostriedkov takouto „ľahkou cestou“, kedy peniaze hrozbou a násilím žiadal od svojej matky. Samotná matka znášala príkoria obžalovaného zjavne už dlhodobo, pričom menovateľ, vo všetkých jeho trestných činoch je zakaždým ten istý, a tým sú drogy. Matka obžalovaného sa napriek tomu vyjadrila, že je jej ľúto, že to dospelo do takéhoto štádia, ale už jej syn robil veľmi zle. Napriek tomu ho potrebuje pri mať sebe. Súd dospel k presvedčeniu, že obžalovaný si uvedomil svoje pochybenie, toto úprimne oľutoval a má snahu o nápravu. Napĺňajúc účel trestu, ktorým je v prvom rade ochrana spoločnosti, zabránenie obžalovanému v ďalšej trestnej činnosti a zabezpečenie generálnej, ako aj individuálnej prevencie, súd mal za to, že účel trestu je možné dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania, a preto pri ukladaní trestu obžalovanému pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Súd z uvedeného dôvodu použil mimoriadne zníženie trestu, aplikujúc analogicky § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona. Súd takýto postup zvolil s ohľadom na prístup obžalovaného k prejedávanej trestnej veci, ktorý spolupracoval, priznal sa, oľutoval svoje konanie. Vzhľadom na uvedené tak súd mimoriadne znížil obžalovanému trestnú sadzbu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (48 mesiacov - $1/3 = 32$ mesiacov /2 roky 8 mesiacov/).

Pri ukladaní trestu odňatia slobody súd zobral do úvahy aj doterajšiu štruktúru trestnej a priestupkovej minulosti obžalovaného, kedy bol Y. Q. 1x odsúdený (trest už bol medzičasom aj zahladený) a ďalší trest mal byť zrušený rozhodnutím tunajšieho vo veci pod sp. zn. 6T/13/2021. V trestných veciach sa jednalo o trestné činy proti slobode a ľudskej dôstojnosti, proti iným právam a slobodám, resp. o činy ohrozujúce život a zdravie. Obžalovaný sa už dostal do konfliktu so zákonom a pácha v podstatne druhovo a vecne rovnakú trestnú činnosť. Súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu, s prihliadnutím na vykonané dokazovane a trestnú minulosť obžalovaného, by nebolo náležité ukladať trest na samej spodnej hranici znižovanej trestnej sadzby v zmysle § 39 ds. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, ale tento trest je potrebné zvýšiť, a to na hranicu 3 roky. Súčasne súd uložený trest odňatia slobody odložil na maximálne dlhú skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, pretože je toho názoru, že podmienčne odložený trest poskytne adekvátnu a dostatočne dlhú ochranu pred páchatelom, a to hrozbou jeho premeny. Nakoľko je potrebné, aby obvinený v rámci probácie zmenil svoj prístup k životným situáciám, a tieto sa naučil zvládať a aby vedel identifikovať svoje slabé, či rizikové stránky, súd mu uložil aj povinnosť podrobiť sa sociálnemu výcviku, alebo inému výchovnému programu, ktorý obžalovanému pomôže opätovne sa začleniť do spoločnosti. Ako ďalší faktor, ktorý podnecoval obžalovaného k trestnej činnosti súd identifikoval to, že bol nemajetný a nemal adekvátne finančné prostriedky na uspokojovanie svojich potrieb. Navyše obvinený striedal zamestnania po krátkej dobe, pričom pred posledným zamestnaním bol navyše dlhodobo nezamestnaný (od 08/2015 do 03/2019). Preto mu súd v rámci probačného dohľadu uložil aj povinnosti smerujúce k zamestnaniu sa, aby si osvojil pracovné návyky a aby v budúcnosti mohol sám naplňovať svoje finančné požiadavky a ciele bez toho, aby tak robil trestnou činnosťou. Takýmto druhom trestu sa podľa tunajšieho súdu vytvorí aj priestor aj na sanáciu vzájomných narušených vzťahov medzi obžalovaným a poškodenou. Výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, podľa názoru súdu, nie je v tomto štádiu konania potrebný a v konečnom dôsledku by mohol byť aj kontraproduktívny. Došlo by síce k prísnemu potrestaniu páchatela, avšak následky takéhoto výkonu trestu odňatia slobody by neboli vyvážené viacerými benefitmi podmienčne odloženého trestu, ktorý môže žiadaným smerom korigovať správanie sa obvineného a navyše je v súlade s cieľmi restoratívnej justície. Súčasne uložené ústavné liečby liečba, tak ako ich navrhli i obe znalkyne, či už v tunajšej trestnej veci, alebo vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II, sp. zn. 6Z/95/2020, navyše zabezpečia elimináciu priameho kontaktu obžalovaného so spoločnosťou minimálne do tej doby, kedy bude jeho drogová závislosť a psychiatrické poruchy regulovateľné a súčasne vytvoria podmienky na odstránenie hlavnej príčiny páchania doterajšej trestnej činnosti. Tieto

liečby ústavnou formou navyše budú prebiehať dovtedy, kým nebude vhodné liečbu transformovať na ambulantnú formu, teda aj týmto spôsobom bude vylúčený prípadný negatívny vplyv páchatel'a na spoločnosť. Nakoľko súd ukladal súhrnný trest, súčasne musel zrušiť aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 6T/95/2020 zo dňa 11.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.3.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Takto individuálne uložený trest a ochranné opatrenie svojim charakterom a rozsahom budú schopné adekvátne naplniť účel trestu, ktorým je nielen dosiahnutie ochranného, či individuálno-výchovného charakteru, ale aj dosiahnutie generálno-preventívnej funkcie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.

Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môže podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.